

Mijn droom spatte uiteen

Mihaela Birjmohun

Pentru textul în limba română: vezi mai jos

Mijn droom was om verpleegkundige te worden.

Toen ik in 2020 naar Nederland kwam, moest ik helemaal opnieuw beginnen. Ik kende de taal nog niet en heb Nederlands grotendeels zelf geleerd. Ik begon in de schoonmaak en kon later een stap verder zetten als gastvrouw in een woonzorgcentrum. Voor mij voelde dat alsof ik steeds dichterbij mijn droom kwam: werken in de zorg en uiteindelijk verpleegkundige worden.

Ook toen ik ziek werd, ben ik blijven werken zolang dat nog mogelijk was. In het laatste jaar van mijn arbeidsovereenkomst werd mij verteld dat mijn contract niet meer verlengd kon worden vanwege mijn reuma en het daarmee samenhangende verzuimrisico. Dat nieuws kwam heel hard aan.

Ik had ondanks mijn ziekte geprobeerd door te gaan, in een ander land een leven op te bouwen en mezelf verder te ontwikkelen.

Op dat moment voelde het alsof alles waar ik zo hard voor had gewerkt ineens onder mij wegviel.

Ik heb daarna nog geprobeerd mijn droom vast te houden en een opleiding te starten, maar mijn ziekte ging verder achteruit en er kwamen steeds meer obstakels. Uiteindelijk moest ik accepteren dat werken in de zorg, zoals ik dat altijd voor ogen had, lichamelijk niet meer haalbaar is. Nu moet ik mijn loopbaan noodgedwongen een andere richting geven, naar werk dat beter past bij wat mijn lichaam nog aankan, ook al ligt mijn hart daar niet.

Wat ik hiermee ook zichtbaar wil maken, is hoe kwetsbaar je positie kan worden wanneer je chronisch ziek wordt. Je kunt jarenlang gezond zijn, werken en je inzetten, en daarna ineens ervaren dat ziekte niet alleen je lichaam raakt, maar ook je werk, je toekomst en je plaats in de maatschappij. Mensen met reuma hebben niet alleen verplichtingen, maar ook rechten en behoefte aan een eerlijke kans op passende re-integratie. In de praktijk kan die weg heel moeilijk zijn en kun je je behoorlijk aan de kant gezet voelen.

Werken in de zorg was voor mij niet zomaar een baan die ik wilde. Het was een belangrijk deel van de toekomst die ik voor mezelf had opgebouwd.

Mihaela

Ook jouw verhaal vertellen?
info@reumanet.be
www.reumanet.be

Visul meu s-a spulberat

Mihaela Birjmohun

Visul meu era să devin asistentă medicală. Când am venit în Olanda, în 2020, a trebuit să încep din nou de la zero. Nu cunoșteam încă limba și am învățat olandeza în mare parte singură. Am început să lucrez în curățenie, iar mai târziu am reușit să fac un pas înainte și să lucrez ca gazdă într-un centru rezidențial de îngrijire. Pentru mine, simțeam că mă apropii tot mai mult de visul meu: să lucrez în domeniul îngrijirii și, în cele din urmă, să devin asistentă medicală.

Chiar și atunci când m-am îmbolnăvit, am continuat să lucrez atât timp cât mi-a fost posibil. În ultimul an al contractului meu de muncă mi s-a spus că acesta nu mai putea fi prelungit din cauza reumatismului meu și a riscului de absențe asociat cu acesta. Vestea m-a afectat foarte mult.

În ciuda bolii mele, am încercat să merg mai departe, să-mi construiesc o viață într-o altă țară și să continui să mă dezvolt. În acel moment, am simțit că tot ceea ce construiseam prin atât de multă muncă se prăbușea dintr-odată sub mine.

După aceea, am mai încercat să mă agăț de visul meu și să încep o formare

profesională, însă boala mea a continuat să se agraveze și au apărut tot mai multe obstacole. În cele din urmă, a trebuit să accept că munca în domeniul îngrijirii, așa cum mi-am imaginat-o întotdeauna, nu mai este posibilă pentru mine din punct de vedere fizic. Acum sunt nevoită să-mi îndrept cariera într-o altă direcție, către o muncă mai potrivită cu ceea ce corpul meu încă poate face, chiar dacă inima mea nu este acolo.

Prin povestea mea vreau, de asemenea, să fac vizibil cât de vulnerabilă poate deveni poziția unei persoane atunci când se îmbolnăvește cronic. Poți fi sănătos ani întregi, poți munci și te poți implica, iar apoi, dintr-odată, să descoperi că boala nu îți afectează doar corpul, ci și munca, viitorul și locul tău în societate.

Persoanele cu reumatism nu au doar obligații, ci și drepturi și au nevoie de o șansă corectă la o reintegrare profesională potrivită situației lor. În practică, acest drum poate fi foarte dificil și poți ajunge să simți că ești pur și simplu dat la o parte.

Pentru mine, munca în domeniul îngrijirii nu era doar o meserie pe care mi-o doream. Era o parte importantă din viitorul pe care mi-l construiseam.

Mihaela,

SpA periferică (spondiloartrită periferică) - o formă de reumatism inflamator

Textul din fotografia inclusă

Reumatismul nu este întotdeauna vizibil.

„Din exterior, de multe ori nu se vede nimic, dar reumatismul mi-a schimbat complet viața de zi cu zi.”

Nu mi-a afectat doar sănătatea și independența, ci mi-a luat și un vis.